

REGELŐ.

Pesten csötörtökön augusztus 18^{kán} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. boritéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenkéntis válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Az ó-budai kis sziget.

(Ó-budai szigetek rajzával együtt.)

C' est cet angle riant, que dévinait Horace,
Un royaume de fleurs — — —
Balsamiques gazons, délicieux abris,
Qu'abandonne la Seine en entrant Paris.

HARTHELENY ET MERY.

Sokan lesznek olvasóim közül, kik alig fogják tudni merre fekszik az ó-budai kis sziget: pedig ha valahol csudálni lehet öszhangban a' természet szépségeit a' mesterségekkel és műparral párosítva, az itt van. Hol előbb csak a' tiltott fűzvesszőket lopó, vagy szegény csalogány után leskelődő sváb fiú lappangott, vagy a' buján nőtt fű között marha legelt, néha pedig a' világ zajától visszavonult magányos sétálót lehete találni; ott most a' tizenkilenczedik század legnagyobb remekei, diszes gőzhajók, nagy raktárakkal büszkélkednek; Itt legjobban megmutatta az emberi nemzetnek ama nagy rugója, a' műipar, milly változást tehet egy évnek lefolyta. — A' sváb fiú elhagyta fűzvesszeit, madarait, 's hajós legény lett; mert ő az, ki a' látogató vendégeket hordja egyik partról másikra. A' csalogány megremülvén a' zajtól, máshova költözött; de helyette a' világ minden részeiből származott, mesterségöket értő, hajóslegények nyelvöknek zengzetét lehet hallani. A' magányos sétáló is a' csalogány után ment, mert a' mostan látogató, üdnepeken tánczoló vig nép nem volt izlése szerint. — Ezen sziget a' kettős főváros éjszaki szélén Ó-Budával állaellenben az ugy nevezett nagy sziget szomszédságában van helyezve. Környöskörül szép kilátásokkal diszeskedik; nem tudom e' pontban van-e párja az ó világban. Délfelé a' kilátás Buda ősz várára 's alsó részeire, valamint a' regényes Margit-szigetre vezet, melly Dunánknak fényes tükreben másodszor is meglátszik. Napnyugotról a' katonai öltözetek gyárának nagy kiterjedésű, különböző izlésben készült, 's még az ó budai uradalmak egykori zálogos tulajdonosaira — Zichy grófokra — emlékeztető épületei fekszenek. Éppen ezen

többféle izlést mutató külseje, mely a' fák közül különösen változó nézeteket enged, emelik az egésznek szépségét. — Éj-est felé a' budai, pomázi, ürömi hegyek emelkednek különféle formákban az ég felé; alattok József császártól a' selyem fonásra szánt magos, úgy nevezett filatorium épülete tűnik-elő, mely most, meg nem felelvén czéljának, omladékba dül. Éjszak felől a' csendes Dunától öblített Szent-Endre felé huzódó térség szabad kilátást enged. Napkelet felől a' regényes, különböző facsoport 's bokrokkal változó ó budai nagy sziget fekszik, mely közepében keresztül levén vágva bájló tájékat mutat a' pesti részen, mellynek közép pontja Mayer urnak jó izléssel épült nyári mulatóháza. — A' sziget történeteiről semmit vagy igen keveset lehet történet-íróinkból kivenni. — Méltán lehet itt ama híres angol íróval Campbellel mondani:

„Coming events cast their shadows before.“

Egyébiránt úgy látszik, hogy ezen szigetek valaha a' száraz földhez tartoztak, 's csak későbbben szakasztattak-el a' Duna által. Ezt mutatják azon kőfalak, mellyek a' Duna partján kezdve a' kis Dunán keresztül egészen a' szigetbe terjednek, 's mellyek anyi sok munkát és akadályt okoztak a' „Vidra“ tisztító hajónak. — Ezen kőfalak bizonyosan romai eredetűek; mert magam is szedtem-ki belőlük tégladarabokat, mellyekre a' romai legiók bélyege volt égetve. Hanem hogy itt Törökök is voltak, mutatja az általellenben levő török temető. Ezen kőfalak most már mélyen vannak a' földben, 's nem is jönnek vala napfényre, ha a' gőzhajók építőhelyéül nem választatott volna a' szigetnek éppen legmagosabb csucsa, hol e' kőfalak voltak elrejtve. Itt is lehet Lamartine-nal mondani:

„Toute la route n' est tracée
Que des debris de nations.“

A' Dunának azon kis ága, mely e' sziget 's a' száraz föld között folyik, nem eresztvén-be kanyarodása által a' jégtorlásokat, már régibb időtől fogva telelő kikötőhelynek szolgált a' Duna-malmoknak 's hajóknak. — A' gőzhajókázás lábra kapván, természetesen ezeknek is telelő helyről kellett gondolkozni. 'S így telelt itt először 18^{33/34}-ben I-ső Ferencz gőzhajó, mellyhez 18^{35/36}-ban Pannónia is hozzá jött. Később a' gőzhajó-társaság nagyobb kiterjedést nyervén, építő helyről is kellett gondolkozni, és így nagy hazánkfia gróf Széchenyi István hathatós előmozdítása által az ó budai korona-uradalom tisztsége hozzá járultával e' sziget választatott telelő kikötő 's építőhelynek. — Hogy annál kevesebbet lehessen félni, a' nagy Duna jégtorlásai magos jégtörőkkel egészen elzárattott a' nagy sziget csucsan, úgy hogy most legkevesebbet sem lehet félni. Más akadály volt a' Dunának nem elegendő mélysége. Azért is a' Vidra

tisztító hajó ide rendeltetett, melynek már is nagy láttatja van; mivel a' szigetnek alsó végén egy több ölnyi magos hegy volt öszve hordva a' Duna fenekéről. A' Dunának alja legszebb apró kavics, mely utak kavicsolására alkalmas volna. — E' folyó esztendőben itt javítottatott - ki első F e r e n c z gőzhajónk, mely már szolgálatot is tesz, valamint Pannonia is itt kapta vitorláját, 's itt készült-el pályájára. A' nyolczadik gőzhajónak építése is ide van idézve, mely is nem sokára el fog kezdetni. — Mi a' természet szépségeit illeti, ezeket itt majd annyira lehet becsülni, mint a' műiparnak meglepő előmeneteleit. Magos fák árnyéka alatt a' legszebb fű nő, melynek különös jó illatja eltölti a' Duna folytában mindenütt lengedező esti szellőt, 's helyrehozza azt, mit a' hosszú forró nyári nap hervasztott; innen származik ezen szigetnek egészséges zöldsége. — Két tárgy szükséges 's ohajtandó a' vendégek nagyobb kecsegtetésére. Az első: olly épület, hol a' látogatók az idő viszonyosságai ellen megvonhassák magukat, 's egy olly ember, ki vendégeire gondot tudjon viselni. Második: az utak kitisztítása. — De most a' gőzhajó-társaság egyességre lépven a' földesurassággal, a' szigetet kibérlette, 's így minden reménység megvan e' szigetnek jövőndő kellemesebb elrendeltetéséhez, mely valóban illy közel a' fővárosokhoz valamint nagy haszon, ugy nagy kellem is. — Ha meggondoljuk hány millióba került a' Londoniaknak az ő ugy nevezett Doquejaik, melyet itt a' természet csaknem önkénytesen ajánl, bizonyosan örömezés lepi-el keblünket. — Mind ezeknek bővebb belátása végett ide csatlom e' szigeteknek kis rajzát. — Noha ezen intézet még bölcsőjében van, még is képzelhető, mennyi hasznót fog jövőndőben országunkra hárítani. Igaz az, mit ama híres franczia költő, Victor Hugo, mond:

„L'homme aujourd'hui sème la cause,
Demain Dieu fait mûrir l'effet.“

G. D G Á B O R.

E L B E S Z É L É S.

A' k á l y h a - e l l e n z é k. (Végzet.)

Boldogságom teljes érzetével állék ablakom előtt az alatta öszve gyült őrszemlén legeltetve szemeimet. — Az őrszemle elvégződött, 's látám a' hadnagyot házamba jönni. — Még alig volt tizenkét óra; Tompa tehát nyilvánosan nőm kedvéért jött. — Azon gondolat ötlött elmémbe, hogy az egész őrsereg, mely a' tegnap hallottak szerint bizonyos a' hadnagy győzelméről, engem megcsalottnak tart; — a' szerelemföltés démona győzött alig csendesült belsőmen. — Zabolázhatlan nyugtalanságtól üldözve szaladék nőmhez; tisztán hal-

lám csörögni a' hadnagy nehéz sarkantyúit az előszobában. — Az első szobát nyitva, a' másodikat tárva találom. — Kétkedve, mit tegyek, állok a' bezárt ajtó előtt, melly megett véleményem szerint a' legutálatosabb árulás koholtatik; éppen felbátorodva vissza akarok térni, midőn a' kályhaellenzék szemembe ötlük. — Szokatlan lelki helyzet könnyen szokatlan árnyéklatot adhat minden körültünk levőknek. — A' kályhaellenzék festményét többszer láttam; de benne meg nem ütköztem: e' pillanatban pedig a' sors figyelmeztetésének látszott. — Marsot ábrázola Vénus lábainál. Hihető, soha se hasonlíták hadnagyomat a' hadak istenéhez; csak én tisztelém-meg őt illy nagyon. — Vonásról vonásra egybehasonlítja őt hevült képzelődésem e' fatalis képpel, 's magam is szemeim előtt mindig hasonlóbb levék egy Vulkánhoz. Szinte elakarám hagyni a' szobát, midőn az ellenzék alatt egy sarkantyút veszek észre. Magamon kívül rohanok oda; a' kályha-ellenzéket félre tolom, 's előttem ül — rosz lélekismeretként összegörbedve — a' hadnagy. —

Némultan állánk ott; végre Tompa szegé-meg a' hallgatást. „Hegyi ur! — akadoza — e' helyzet — valóban — szégyenülten állok itt.“ — „„Takarodjék! — szollék kitörő méreggel — de ha még a' becsületérzés kebléből egészen ki nem halt, négy órákor elvárom a' mulató erdőben.““ — „Elmegyek!“ — szólt, 's távozott; én pedig szobámba sieték, hol eszméletlen dülék egy székre.

„Még is igaz tehát — szollék fojtott hangon — szemeinek ege megcsalhatott, 's én elárultattam! El attól, kiért éltemet is örömet föláldozam! Szegény Hegyi! fejedelmed szolgálatát elhagyád, mert urad kegyét mással megosztani nem akartad, 's még is ez nem volt olly kegytelen, mint a' szerelemé; a' kék rövid álma elröpült, 's az inség képe örök valóságként határtalanul áll könyes szemeid előtt! — De megérdemli-e ezen kigyó, hogy érette éltemet kockáztassam? — Mindegy; megteszem: ha nem szeret, legalább tiszteletét meg nem tagadhatja tőlem! — Az után vissza térhet nagynénjéhez, 's Isten tudja, hogy lábam azon átkozott bükk erdőbe nem teszem, mellyen keresztül az út bánatomhoz vitt.

Ott ülék bánatba merülten, 's az ajtó nyílását észre nem vévém, míg Zsófi hangja fülembe nem hatott. — „Milly komor kedves Gyula! nem jön-e át?“ — Alig tartoztathatám magamat; a' hűtlenért lángoló szerelmem küzdött haragommal, 's érzeteim dühében csak fejcsóválva felelek. — „Hogyan? — folytatá nőm — beteg-e, vagy elfeledte, hogy a' hadnagy is asztalhoz jön; mit tegyek vele egyedül?“ — „„Ültesse a' kályhaellenzék megé.““ — „S mit tegyen ott?“ — kérdé nevetve; rajtam pedig a' harag erőtt vett, 's dühhel tört-ki. — „„Engem csaljon-meg! O a' fátyol le van esve;

engem többé rá nem szed. — Menjen ön hűtlen, csalárd! szaladjon szerelmesének karjai közé, 's örvendjen, hogy egy becsületes ember megelégedését örökre semmivé tehesse.

Ájultan rogyott össze, 's én furiáktól üldözöttként rohantam kabinetomba.

Egy óra-negyed után kijöttem; Zsófi már nem vala-ott. — Kinom csendesült, hogy veszteségemet annál terhesebben éreztesse; fájdalomam súlya lenyomott; magamat el nem határozhatám. — Ajtó nyílt; — Tompa álla ott halványon, színéből kikelve, egy kárhozat réme; akaratom ellen nyultam pisztolaim után.

„Hagyja-el azt báro ur — szólt fojtott hangon — meghallgathat-e néhány perczig csendesen?”

„„Szóljon!”“ felelék komoran.

„Én nőjénél voltam“ — kezdé, de belfájdalmától legyőzve elhallgatott.

„„Istenem!”“ kiálték békétlenül — hiszen azért vagyunk most itt; különben mást semmit sem akart mondani?”“

„Még igen is sokat. A' ma dél előtti szerencsétlen történet megmagyarázásával tartozom. — Örszemle után ide jöttemkor az asszonyságot nem lelém hon; vissza akarék térni, midőn a' kályha-ellenzék festménye szemembe ötlék. Közelebb lépek, hogy megnézzem. E' pillanatban ön a' szobába, 's engem észre nem véve a' bezárt ajtóhoz rohan. Mult esti maga-viselete a' bálban sejdítetté velem, mit félt ön tőlem. Ön nagyon feltűzültnék látszott, 's én találkozásunk alkalmával némi kedvetlenségektől tartva, a' kályha-ellenzék megé léptem; a' többit tudhatja. — Ez előtt egy óra-negyeddel hivatott nője, 's tudatá a' történetekét. — Magam viselete menthetlen, azt tudom; de ártatlan nője szerfelett meg van bántva; 's ha engem becsületes embernek tart, mit meg is kívánhatok, higgyje-el szavamra, hogy köztünk legkisebb meghittség sem volt!”

„„O ég! meghiszem önnek!”“ kiálték öröm és fájdalomtól meghatva, 's nőmhez akarék; de a' hadnagy föltartoztatott. „Csak egy pár szóra még. — Nagyon sajnálom, hogy egy illy derék ház nyugalmit fölzavaram; hibámat helyre akarom hozni. — Éppen most jövök a' tábornagytól; holnap egy távol levő ezredhez megyek. — Így remélhetem, hogy könnyelműségemnek semmi rossz következése nem lesz, és ön 's mélyén megsértett nője meg fognak bocsátani.”

„„Tiszteletünk kövesse!”“ kiálték, 's vágyaim szárnyain repülék hozzá, a' megbántotthoz, ki most is könytől ázott. — „Megbocsáthatsz-e?” esengék lábainál, nem merve fölpillantani rá, a' mocsoktalanra, - ki zokogva borult nyakamba. — Szerelem- 's kéj-ittason

szoritám a' drága nőt keblemhez, 's a' pillanat, melyben Zsófi m elő-
szer feküdt szivemen, nem volt boldogabb ennél.

Semmi szerelemföltő szeszély nem zavarja az óta boldogságomat;
nyugton nézem az egész udvart hódolni kedvesemnek; mert szive
mindenről jót áll. Álljon bár egész őrsereg kályhaellenzékem megett,
hiedelmemet meg nem rázza.

N . . . P . . .

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Az idei nagy hévség emlékezetes tüneményeket okozza nem régi-
ben egy gyalog ezred legényeiben, kik Toulouse-ból másik rendeltetésök helyé-
re indultak. Mig t. i. a' seregnek nagyobb része majd megfuladt a' nagy me-
legségben, sok katona félrebeszélni kezdett, 's azt gondolák, hogy körültek-
folyókat 's tavakat látnak; mások képzeltek, mintha a' mult napon menyegzőt
tartottak volna 's a' t. — Midőn Aiguillon-ba értek, orvosi segedelem nyujta-
tott nekik, 's valamennyin meggyógyultak.

Halak lehullása felől Indiában a' levegőből, mi esős időben gyak-
ran tapasztaltatik, minden hiteles tanúk ellenére is többnyire kétségeskedtek.
Jelenleg Peinheg ur vallja, hogy kétkedéséről lemond, miután egykor ama
pluviometerjének réz recipiensében, mely benaresi kertjében a' föld felett 5
lábnyi magas kő oszlopon állott, egy kis halat talált, mely leesésekor, mint
kitetszék, még életben lehetett. Cameron ur említi, hogy Fenidpoor-nál
1830. febr. 19-kén hal-eső hullott. E' tüneményt a' törvényhatóság jelenléte-
ben tanúk által hitelesíttette, 's mindenki bizonyítá, hogy déltájban az ég be-
homályosult, az eső ömlött, 's nem sokára a' levegőből nagyobb 's kisebb ha-
lak hullottak. A' tanúk sokat szedtek-fel közülök; sokat fejtetlenül találtak,
's már rothadásnak indulva; mások tökélyesek 's frisek valának; de senki sem
akart belőlek enni. Az egyik tanú állítá, hogy lehullásuk idejekor egy sereg
madarat látott feje fölött. Valljon nem lehetne-e ama tüneményt ez utóbbi jelen-
ményből megmagyarázni?

Állati testek fenntartását oly állapotban, hogy jóformán hason-
lóan maradjanak-fenn életbeli alakjukhoz, florenczi Legato Girolamo állítása
szerint, legjobban lehet eszközölni, ha azokat forró homokban szárítjuk-meg.
A' tagok hajlékonyak maradnak, minden szag elenyészik, a' hajak nem vesz-
nek-ki; az illy holt testeket sem bogarak sem a' levegő változásai meg nem
támadják. Legato ur annyira vitte már, hogy a' négy lábú állatoknak holt
testeik olyanok, mint ha élnének. Legato urnak van oly egy asztala, millyen
nem oly könnyen lesz valáki másnak. Ugy tetszik, mintha legkeményebb kőü
mozaikból készült volna, holott csak emberi tagoknak 214 darabjából áll, mely-
lyeket L. ur öszverakatozt 's megfényesíttetett.

Macska és kutya különzsége. Emendorff faluban (Lüneburg
kerületben) egy szénégető kunyhójában van egy macska és kis kutya, melyek
kölykeikkel együtt békesen fekszenek kosarukban. A' szénégető bizonyítja,
hogy midőn ezen állatok több izben valahol kölykeztek, nem sokára e' helyek-
ről mostani békes helyökre hordák szülöttjeiket. E' czikkely írója azonban azt
is vallja, hogy látta, mikép szoptatá a' macska a' kutyának kölykeit, 's ez ismét
amazéit.

Hosszú alvás példáját némelly ritka természetű emberekben gyakran
tapasztalhatni. Quin színész egy huzomban 24 óráig alvók; Orvin Erzsébet

életének hamad részét tölté e' kellemes állapotban; Perkins Erzsébet né-
 melykor egész hétig sőt 14 napig is aludt; L y a l l Maria pedig egy huzomban
 4 hétig. Ezen emberek méltán alvásra születtek.

K Ü L Ö N F É L E .

Játékosság borzasztó következése. A' „journal le droit“
 következőt beszél. — P. ur roueni jegyző, bizonyos C — nevű fiatal emberrel,
 ki igen szerencsésen játszott, szövetkezék össze. Eleintén mindketten nyertek,
 úgy hogy P — nek Rouenban 200.000 frank olvatatott-le. De nem sokára vesz-
 tések mutatkoznak, melyek mind inkább szaporodtak. Egykor reggel két
 idegen ur jön P. urhoz, 's őt titkos beszédre kéri. Ezek tudtára adják neki,
 hogy ismerik helyzetét; tudják, hogy felette sok pénzt játszott-el. — C. urat
 könnyelmű embernek szidák, ki őt veszedelembé taszította; sőt már azt is
 elárulta, hogy P. közpénzekhez is nyult. — P. ur megijed. Az idegenek tovább
 folytatják. „Eddigélé C. ur csak nekünk szólt, de mihelyt másoknak is
 fülebe jut, kegyed el van veszve. Csak egy eszköz van még hátra kegyedet
 megmenthetni; adjon nekünk 15,000 frankot, 's rövid idő múlva hallani fogja,
 hogy C. egészen eltűnt.“ — A' jegyző ezen ajánlatra felboszongodik; de a'
 két idegen szárazon így szól: „Holnap elutazunk, uram! tehát feleletet aka-
 runk.“ — Más nap reggel eljöttek. — P. ur aggodalmas és álmatlau éjt töltött.
 Végre megegyezik benne, hogy nekik 15.000 frankot leolvas. Ekkor a' két ide-
 gen kaczagva eltávozik; mert nem volt egyéb céljuk, csak P-től pénzt kika-
 parni. De ezen órától fogva P. más ember lett; lélekismerete egy pillanatig
 sem hagyta őt nyugodni. Végre megírta az egész történetet C. urnak, 's kény-
 szeríté őt, hogy szabadítsa-meg magát. — C. ur. átlátá, mely gazul csalatta-
 ték-meg P. 's levelet írt neki, hogy nincs mitől rettegnie: de a' levél már
 későn jött. — P. az alatt Parisba ment, 's két nap múlva a' journal des Dé-
 batsban következőt lehet olvasni. „Egy roueni utazónak, ki a' boulognei ut
 melletti hotelba szállott, eltűnése nem ok nélkül költött aggodalmakat. Ajtai
 feltörtettek, 's őt szén-szesz által megfojtva találák; papirosaiból látszott, hogy ő
 P. ur roueni jegyző. Öngyilkosságának okát nem tudhatni.“ — Most már, fájdalom,
 tudjuk. Így vezette P. urat a' játék fokenkénti csalásra, lopásra, 's öngyil-
 kosságra! Rouen városa, melyből már két jegyző szökött-meg, 's melyben
 D — ur gaz banquerottja történt, jelenleg ezen P. urban is 1 millio frankkal
 károsodott!

Hajótörés. — A' D a v i s tengeri szoros utra Hullból czethal fogás végett
 kikiüldött Schannon nevű hajó 1832. apr. 26-kán törést szenvedett a' jéghegye-
 ken. A' 16 koros személyből 3 fiúból álló legénység a' viz felett maradt hajó-
 nak előreszén megtartá ugyan életét, de hat napig a' legkétségbeejtőbb állapot-
 ban fetrengett, mivel a' tisztás tenger szüntelen jeges hullámokkal fedetett-be.
 Élelmők egyébből nem állott, mint nyers besózott husból és tengervizből, 's már
 a' kinos szomjúság szinte úrltséig nevelte szenvedésüket. Hogy tehát némi
 enyhülést szerezzenek maguknak, elhatározák, hogy a' seborvos által ereiket
 megnyittassák, 's ön véreket igyák. Ezen operatióra legelsőbbben is a' kapitán
 szánta-el magát, 's a' többiek, egyen kívül, példáját követék. Nehányan az
 érből bugyanó vért heves mohón nyelték-le; mások kevés liszttel keverték, 's
 pép gyanánt evék. Egyik a' fiúk közül, ki ezen kinokat már ki nem állhatá,
 elhagyta pajtásait, tengerbe akart ugrani, midőn, már a' jégdarab vivén őt,
 rögtön két hajót látott közeledni. Ezen hírrel visszafutott, 's kinja társainak

öröme olly nagy lön, hogy azok, mint Campbell seborvos bizonyítá, egy ideig szóttalan állottak, azután néma csendességgel térdre esvén könyekkel magasztalák a' Mindenhatót. A' hajókon Dánok jöttek, kik a' szerencsétleneket Frederikbe vitték; de mielőtt száraz földet értek volna, sokan meghaltak közülök, a' többiek nagyobbára elveszték egy vagy több láb-ujokat, melyek elfagytak. Angustusan az orkadi szigetekre értek.

Előhaladás. Neusüdwallis mintegy negyven évvel ezelőtt iszonyú átgázolhatlan rengetegekkel, és ezek vad, a' többi világrész előtt ismeretlen, állatokkal valának ellepve, midőn Philips angol tiszt ott kikötött, 's a' most fennálló Sydney várost megalapította. Méltó csudálkozással olvasni most az ott megjelent almanachban 1835-re, hogy a' gyarmat minden részeiben szabályos postaintézetek vannak. Hat ujság adatik-ki a' gyarmat különféle városaiban. Postakocsik viszik az utazót egyik városból a' másikba; sőt Sydney város piacznán bérkocsisok is állnak. Ezen utóbbi városból meghatározott napokon két gőzhajó megy Newcastle felé 's egy Paramattába. Ezen utóbbi helyen csillagásztorony, kertmivelő társaság, egy játékszin is találtatik, 's lóversenyek tartatnak.

EMLEKMONDÁS.

Változás.

Az éj sötétét tiszta nap, a' fagyos
Telet tavasz 's nyár váltja-fel és az ős
Gerezddel ékesítve fűrtjeit,
'S ujra sötét jön elő, fagy ujra.

KAZINCZY után K. H. K. J.

A' szerencsétlenség életüsztrön, mely erőket gerjeszt, 's azoknak kellenes érzete által kétszeresen pótolja-ki az elvesztett.

KOTZEBUE után S. Karolina.

Házasság célja. Nem azért mennek férjhez a' leányok, 's házasodnak a' férjfiak, hogy szüntelen egymás karjain csüggjenek 's egymást ölelgetve vesztégessék az időt; hanem azért, hogy viszonyos kötelességeiket betöltsék, a' polgári társaság célját előmozdítsák, gyermekeiket eszesen neveljék, 's kötelességeiket hiven teljesítve, örömeiket, gyönyörűségeiket vagy talán ez életnek néha kedvetlenebb óráit egymás közt megosszák; szóval, hogy az emberiség céljának megfeleljenek.

STANCICS.

Betűrejtvény.

P. Ha akarsz mulatni,
B. Ebbe menj tánczolni.
S. De vidd-el magaddal,
V. 'S ezt takard-be azzal.
Ny. A' fonóné használ,
Sz. Midőn engem luzgál.
T. Főzess, 's tétesd erre,
'S váljék épségedre.

KALOCSAVÁRI S. K.

Előbbi rejtvény: Csók.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacson alul a' Duna partján, 114. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.